ΕΝΤΥΠΟ ΔΡΟΜΟΥ

Antifa South

ΤΕΥΧΟΣ #02 // 04.19

ALWAYS ACAB
ALWAYS ANTIFA

Το έντυπο που κρατάς μοιράζεται σε σχολεία, δρόμους και πλατείες σε 5.000 αντίτυπα.
Για επικοινωνία: antifa.south@gmail.com

editorial

ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ ΚΟΥΒΑΛΑΜΕ ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Γειτονιές υπάρχουν πολλές.

Κάθε γειτονιά αποτελεί το δικό της μικρό κόσμο. Έχει τους δικούς της ανθρώπους, τα δικά της χαρακτηριστικά. Εμείς που εκδίδουμε αυτό το έντυπο είμαστε από τη Νέα Σμύρνη, το Φάληρο, την Καλλιθέα και τα πέριξ. Γειτονιές τόσο ίδιες και τόσο διαφορετικές.

Κάποιες είναι πιο κυριλέ, άλλες λιγότερο. Κάποιες είναι πιο ζωντανές, κάποιες είναι λίγο σαν κηδεία. Κάποιες έχουν παντού μαγαζιά, άλλες έχουν παντού πάρκα. Κάποιες είναι πιο χαλαρές, άλλες είναι λες και βγήκες απ' το Μπρονξ. Κάποιες είναι τίγκα πολυεθνικές, άλλες λιγότερο. Κάποιες είναι απλά οικιστικές ζώνες και δεν έχουν τίποτα πέρα από σπίτια, ενώ σ' άλλες έρχεται κόσμος από όλη την Αθήνα γιατί εκεί είναι η δουλειά του. Κάποιες έχουν σοκάκια, άλλες έχουν δρόμους όπως η Συγγρού που μπορείς να προσγειώσεις αεροπλάνο.

Και φυσικά, αναλόγως της γειτονιάς είμαστε κι εμείς διαφορετικοί. Κάποιοι δεν το κουνάμε ρούπι απ' τη γειτονιά μας, άλλες κυκλοφορούμε συνεχώς αλλού. Κάποιοι είμαστε γέννημα θρέμμα αυτών των δρόμων, άλλες γεννηθήκαμε σε άλλες γειτονιές ή και σε άλλες χώρες. Κάποιοι αγαπήσαμε τη γειτονιά μας όσο τίποτα στον κόσμο, άλλες τη μισήσαμε σα διάολο. Όλοι έχουμε τα ζόρια μας, διαφορετικά ο καθένας. Έχουμε αποκτήσει τη δική μας γλώσσα, που μπορεί να μην την καταλαβαίνει όποιος δεν έχει περάσει ποτέ απ' το στενό μας. Όλοι και όλες μας κουβαλάμε τη γειτονιά μας στο πετσί μας.

Και με έναν περίεργο τρόπο οι γειτονιές μας, παρ' όλο που είναι τόσο διαφορετικές γεννάνε συνεχώς ανθρώπους σαν κι εμάς. Είναι αυτές ακριβώς οι γειτονιές που μας έκαναν αυτούς που είμαστε, που μας έφεραν στη θέση που βρισκόμαστε σήμερα. Είναι αυτές ακριβώς οι γειτονιές που μας έμαθαν να μισούμε τα αφεντικά και τους φασίστες. Είναι αυτές ακριβώς οι γειτονιές που μας έδειξαν ποιοι και ποιες είναι αδέρφια μας. Μπορεί να μην είμαστε ίδιοι, αλλά καταλαβαινόμαστε. Καταλαβαίνουμε ο ένας τα πακέτα και τα «θέλω» της άλλης.

Το μίσος μας απέναντι στο φασισμό είναι κοινό. Η γειτονιά μας είναι το πεδίο έκφρασης αυτού του μίσους. Όμως το μίσος μας για το φασισμό ξεπερνά τα σύνορα της γειτονιάς μας.

«Ένα χρέος δοσμένο να φυλάμε τη γειτονιά μας,
υγρασία του πάρκου πάνω στη ραχοκοκαλιά μας.
Αυτό είναι, άραξε και θα βρούμε κάτι να πούμε,
στο ίδιο καζάνι βράζουμε και τα ίδια σκατά ζούμε.»
Γειτονιά, Smok5.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ ΚΑΙ ΑΦΙΣΑΚΙΑ ΑΝ ΤΑ ΨΑΧΝΕΙΣ ΣΤΕΙΛΕ ΜΑΣ ΕΝΑ MAIL

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΞΕΠΛΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

1. ΣΙΓΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΜΟΣ!

Μπορεί πλέον να μην το θυμούνται πολλοί, αλλά το 2013, δυο γειτονιές παραδίπλα, στα Πετράλωνα, δύο φασίστες από τη Νέα Σμύρνη μαχαίρωσαν και σκότωσαν τον Πακιστανό Σαχτζάτ Λουκμάν. Πολλές τέτοιες επιθέσεις έχουν περάσει ατιμώρητες, αλλά οι δύο νεοσμυρνιώτες σίστες ήταν άτυχοι και συνελήφθησαν. Πρόσφατα καταδικάσθηκαν με βάση τον «αντιρατσιστικό νόμο».

Σύμφωνα με την απόφαση, ο Λουκμάν «είχε πράο και φιλήσυχο χαρακτήρα αποφεύγοντας τις έριδες και τους διαπληκτισμούς. Βρισκόταν στην Ελλάδα έχοντας αποκτήσει πολιτικό άσυλο και εργαζόταν στη λαχαναγορά. Ήταν πολύ προσεκτικός κατά τις μετακινήσεις του λόγω της αύξησης των ρατσιστικών επιθέσεων».

Δηλαδή αν δε ήταν «πράος και φιλήσυχος» ή αν δεν είχε «αποκτήσει πολιτικό άσυλο» τότε τί; Θα ήταν κομπλέ που τον σκότωσαν δύο σκουπίδια; Σύμφωνα με το νόμο, ένας μετανάστης πρέπει να είναι φιλήσυχος, να έχει χαρτιά, να πηγαίνει μόνο στη δουλειά του και να φοβάται τους ναζί. Αλλιώς δεν είναι «θύμα ρατσιστικής επίθεσης». Ε, σιγά μην είναι αυτό αντιρατσισμός!

Αλλά αυτή είναι η λειτουργία του αντιρατσιστικού νόμου. Υποτίθεται πως καταδικάζει τους ναζί ως ρατσιστές, αλλά στην πραγματικότητα ξεπλένει τα κρατικά οργανωμένα πογκρόμ, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τους μπάτσικους ελέγχους, τα δεκάδες αφεντικά που εκμεταλλεύονται την εργασία των μεταναστών. Ξεπλένει τον βαθύτερο κρατικό ρατσισμό, αυτόν που δεν κουβαλά σβάστικα. Που δεν έχει να κάνει με το αν οι μετανάστες είναι μαύροι. Αλλά με το ότι είναι εργάτες.

Quiz:

Πόσοι είναι οι ρατσιστές στη φωτό;

Απάντηση: Φυσικά όλοι! Σιγά μη φάμε την παπάτζα ότι δήθεν οι ναζί μαχαιροβγάλτες είναι οι μόνοι ρατσιστές. Ξέρουμε καλά και το ρατσισμό των μπάτσων και το ρατσισμό του ίδιου του κράτους.

2. ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΙΟΣ ΜΠΟΥΛΗΣ: ΤΡΥΦΩΝ ΜΠΟΥΓ.Α.Δ.Α.Σ

Καθώς τρέχανε οι εξελίξεις στην Καλλιθέα, έπεσε στην αντίληψη του Kallithea Press μια μήνυση του υποψήφιου της Χ.Α. του ΜπουΓ.Α.Δ.Α. Σε αυτήν γράφει ότι έχει στοχοποιηθεί από το ΚΚΕ και από ομάδες που υποκινούνται απ' αυτό, όπως «το Antifa Sud», και ότι δεν είναι ναζί η φασισταριό. Ας ξεπλύνουμε λοιπόν και τα δύο: Με την αριστερά δεν έχουμε σχέση και τό 'χουμε δείξει στα συνθήματα μας και τη δράση μας. 'Οσο για το αν είναι ναζί ο Μπουγάς ποιος νοιάζεται; Σίστες ζητήστε αύξηση στα μεροκάματα γιατί όσα κι αν πέφτουν δε γίνεται δουλειά! Και να ζητήσετε και βαρέα και ανθυγιεινά από το νεκροθάφτη! 'Οσο για τα χίλια πρόσωπα που είπε ότι παίρνουμε, θα τα τρώει στη μάπα σε όλα τα νότια!

Υ.Γ 'Οσες φορές και να σκάσετε νότια θα είστε με την μισή Γ.Α.Δ.Α. Και είναι «Antifa South» βλάκα!

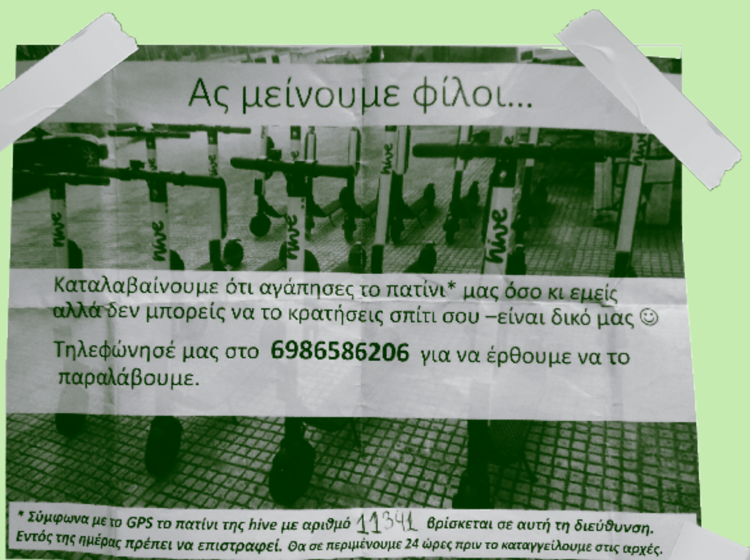
Κλωτσοπατινάδα στα μουχλιασμένα λάημς!

Τώρα τελευταία, μια νέα εφεύρεση ήρθε για να σε πάει γρήγορα στην δουλειά σου! Είναι τα φαντεζί ποπ ηλεκτρικά πατίνια που έχουν γεμίσει την πόλη! Δεν είναι δύσκολο, αν πας μια βόλτα στους δρόμους της γειτονιά σου, θα τα δεις!

Τα μουχλιασμένα πατίνια σε περιμένουν παντού. Αρκεί να μπεις στην εφαρμογή με το έξυπνο κινητό σου, κι αυτό θα σε πάει αεράτα στον προορισμό σου!

Τα αμολάνε λέει κάθε βράδυ για να είναι πιο happy η πόλη μας. Ντάξει, μπορεί να θες μισό μεροκάματο για μια βόλτα αλλά το παρατάς όπου θες λέει, γιατί έχει σύστημα εντοπισμού! Απευθύνεται σε μυστακοφόρους χίπστερ, αιρ-μπι-ν-μπίστες και φατσομπουκοβιόληδες. Δηλαδή αν κάνας πιτσιρικάς το λιγουρευτεί και το πάρει μαζί του, χωρίς να έχει να τα σκάσει, πρέπει να προσέχει! Γιατί με τα μαγικά χαρτάκια που κολλάει η εταιρία έχεις 24 ώρες πριν καλέσουνε τις αρχές!

Κλωτσοπατινάδα λοιπόν, γιατί οι άψυχοι ρουφιάνοι στην γειτονιά, μας βρωμάνε δυστοπία!

ΒΟΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΣΚΕΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
«ΒΟΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ»
ΣΚΕΤΗ ΗΠΕΙΡΟΣ
Και Νόμπελ Ειρήνης θα πάρουμε....
Και κανείς δεν θα καταλαβαίνει Χριστό!

Μία αυτόνομη γνώμη για την συμφωνία των Πρεσπών

Το τι ακούσαμε τον τελευταίο χρόνο για την «Συμφωνία των Πρεσπών», η οποία υποτίθεται ότι έλυσε το «Μακεδονικό Ζήτημα», δε λέγεται! Οι φασίστες ντύθηκαν μεγαλέξανδροι και μακεδονομάχοι (αλήθεια τις αποκριές τι ντύνονται οι μαλάκες;), κατέβηκαν στο Σύνταγμα, και εν μέσω θρήνων και οδυρμών για τον Κατσίφα ούρλιαζαν ότι η Συμφωνία είναι προδοτική και ότι «παραχαράσσει την ιστορία» (γιατί…η Μακεδονία είναι μια). Έκαναν κι άλλα βέβαια. Προσπάθησαν να στήσουν «εθνικιστικές καταλήψεις» στα σχολεία με τη βοήθεια των μπάτσων και χρυσαυγιτών μπαμπάδων τους. Το πανηγυράκι ακυρώθηκε άμεσα από εκατοντάδες αποφασισμένους αντιφασίστες μαθητές και μαθήτριες. Οι σίστες έγραψαν τις εθνικιστικές μαλακίες τους στους τοίχους. Οι τοίχοι καθαρίστηκαν και ξαναγράφτηκαν με αντιφασιστικά συνθήματα. Προσπάθησαν να ξεμυτίσουν στις πλατείες και τους δρόμους των γειτονιών. Κυνηγήθηκαν από νεαρούς χιπχοπάδες, περήφανες πάνκισες, αλάνια που αράζουν στα πέταλα των γηπέδων, μεσήλικες που δουλεύουν 10ωρο και έχουν λαλήσει, φρικαρισμένες άνεργες. Από τους πάντες. Στο τέλος, κατάντησαν να κουβαλάνε κάθε φορά 100 μπάτσους μαζί, για προστασία.

Απ' τη μεριά των αριστερών μας «φίλων», επίσης δεν έχουμε παράπονο. Τα μικρά και μεγάλα Κου Κου (ε;) πήραν τις μπαρουτοκαπνισμένες ντουντούκες τους και μας ενημέρωσαν ότι η Συμφωνία είναι αποτέλεσμα της εξάρτησης του ελληνικού κράτους από το κακό ΝΑΤΟ και τους «Αμερικάνους» (σημ.: παιδιά, αλλάξτε επιτέλους τον τρόπο που φωνάζετε τα συνθήματα, δεν παλεύεστε).

Οι λοιποί αριστεροί «φίλοι» μας από την άλλη, οι οποίοι βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην κυβέρνηση, μας είπαν ότι η Συμφωνία λύνει με ειρηνικό τρόπο ένα ζήτημα που κρατάει σχεδόν

30 χρόνια και ότι όσοι αντιτάσσονται σε αυτή είναι προφανώς εθνικιστές και εχθροί της «ειρηνικής συνύπαρξης των δυο λαών». Το καλύτερο για το τέλος. Ο αριστερός πρωθυπουργός που δε φοράει γραβάτες, θα είναι υποψήφιος για Νόμπελ Ειρήνης. Υποκλινόμαστε!
Φυσικά, και οι φασίστες και οι αριστεροί, μαλακίες μας είπαν. Η Συμφωνία των Πρεσπών, δεν είναι ούτε προδοτική, ούτε φιλειρηνική, ούτε προϊόν «εξάρτησης» και άλλα τέτοια ωραία. Αντίθετα, είναι μια συμφωνία η οποία εξυπηρετεί απόλυτα τα συμφέροντα του ελληνικού κράτους και καπιταλισμού στην σημερινή ιστορική συγκυρία. Είναι το αποτέλεσμα της συνεχούς διπλωματικής, στρατιωτικής και οικονομικής πίεσης που άσκησε το ελληνικό κράτος κατά του μακεδονικού τα τελευταία 30 χρόνια, αναγκάζοντας το τελικά σε «συνθηκολόγηση». Ας τσεκάρουμε τα βασικά της σημεία:

1. Το μακεδονικό, είναι το μοναδικό κράτος στην ιστορία, το οποίο υποχρεώνεται σε αλλαγή ονομασίας χωρίς προηγουμένως να έχει ηττηθεί σε πόλεμο. Οι κάτοικοι του, οι οποίοι αυτοαποκαλούνται εδώ και δυο αιώνες «Μακεδόνες», θα πρέπει πλέον βάσει της Συμφωνίας να αυτοαποκαλούνται με το στανιό, «Βορειομακεδόνες»! Επιπλέον η ύπαρξη του προσδιορισμού «Βόρεια» στο νέο όνομα, αφήνει ύπουλα το υπονοούμενο μελλοντικής επανένωσης κάποια στιγμή, της «Βόρειας» με την μοναδική «σκέτη» Μακεδονία που διαθέτει ο πλανήτης, η οποία φυσικά είναι η…(μαντέψτε!) ελληνική.

2. Το μακεδονικό κράτος υποχρεώνεται να αποδεχτεί ότι δεν υπάρχει μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα. Την ίδια στιγμή υπολογίζεται ότι στο «ελληνικό» κομμάτι της Μακεδονίας ζουν περίπου 100.000 άνθρωποι μακεδονικής καταγωγής. Το ελληνικό κράτος εδώ και δεκαετίες έχει αυτούς τους ανθρώπους υπό «σιωπηρή» επιτήρηση, έχοντας φτάσει μέχρι και στο να κηρύξει την γλώσσα τους «απαγορευμένη».*

3. Η Συμφωνία δρομολογεί την εμπορική, στρατιωτική και ενεργειακή συνεργασία μεταξύ μακεδονικού και ελληνικού κράτους. Όντας σαφώς ισχυρότερο σε οικονομικό και στρατιωτικό επίπεδο, το κράτος που επωφελείται από αυτή τη «συνεργασία» είναι φυσικά το ελληνικό. Ήδη, στα πλαίσια της Συμφωνίας, τα ελληνικά F-16 έχουν αναλάβει την επιτήρηση του εναέριου χώρου της Μακεδονίας.

4. Το βουλγαρικό κράτος έχοντας τις δικές του βλέψεις κατά του μακεδονικού κράτους, υποστηρίζει διαχρονικά, ότι δεν υπάρχει αυτοτελής μακεδονική γλώσσα και ότι η γλώσσα που μιλιέται στο κράτος της Μακεδονίας είναι βουλγαρική διάλεκτος**. Βάσει της Συμφωνίας, αναγνωρίζεται η ύπαρξη «μακεδονικής γλώσσας» εντός του μακεδονικού κράτους. Το συγκεκριμένο σημείο θεωρήθηκε από τους φασίστες μέγιστη «προδοσία». Στην πραγματικότητα, αυτή η διάταξη της Συμφωνίας αφαιρεί από το βουλγαρικό κράτος (φυσικά προς το συμφέρον του ελληνικού), το γλωσσικό «πάτημα» που αυτό διατηρεί εντός του κράτους της Μακεδονίας.

Θα πείτε τώρα, εντάξει καλά όλα αυτά, αλλά εμάς η Συμφωνία των Πρεσπών γιατί πρέπει να μας νοιάζει; Εμείς τους φασίστες βρήκαμε πάλι μπροστά μας και τους βάλαμε στη θέση τους, ο καθένας και η καθεμιά με τον τρόπο του. Σύμφωνοι, μια χαρά τα καταφέραμε πάλι. Απ' την άλλη, τέτοια «κεντρικά» ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις πολιτικές του κράτους μας σε θέματα όπως η εξωτερική πολιτική (ή πχ η εργασία), μας αφορούν. Πίσω από αυτές τις πολιτικές κρύβονται σχέδια, τα οποία κάποιες φορές είναι ακόμα και πολεμικά και τα οποία φυσικά είναι εναντίον μας. Καλό είναι λοιπόν να παρακολουθούμε και να φτιάχνουμε δικές μας γνώμες για τέτοιου είδους ζητήματα. Είναι κι αυτό ένας τρόπος να κρατάμε τα μυαλά μας στα κεφάλια μας, να κατανοούμε τον κόσμο μας και να μιλάμε για λογαριασμό μας, ενάντια στις αφηγήσεις και τον λόγο του κράτους και των αφεντικών μας.

* Για περισσότερα, βλ. Εφημ. Των Συντακτών, Πως η Μακεδονία μας έγινε Ελληνική (Τάσος Κωστόπουλος).
** Για περισσότερα, βλ. TVXS, Οι βαλκανικές Προεκτάσεις της Συμφωνίας των Πρεσπών (Γιώργος Στάμκος).

ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

1. ROCK THE CITY / ANTIFA LIVE + OPEN MICS

Antifa South

Παλαιό Φάληρο

Ταταύλα

Μάρτιος '19

Οι πολιτικές αστυνόμευσης της εργατικής τάξης ήταν και θα είναι πάντα συνδεδεμένες με τις πολιτικές ελέγχου του δημόσιου χώρου. Οι καθαρές και φωτισμένες πλατείες, τα περιφραγμένα πάρκα, τα επιτηρούμενα γήπεδα είναι το τελικό ζητούμενο κάθε πειθαρχικού μηχανισμού που έχει να κάνει με το δρόμο. Οι αστυνομικοί έλεγχοι με τους οποίους έρχονται συχνά αντιμέτωποι όσοι κι όσες αράζουν και κυκλοφορούν έξω είναι η τελική απόληξη μιας ευρύτερης διαδικασίας – εγγυώνται ότι το «αύριο» θα είναι ολόιδιο με το «σήμερα», ότι οι εργάτες θα συνεχίσουν να είναι εργάτες και πως τα αφεντικά θα συνεχίσουν να είναι αφεντικά.

Οι συναυλίες που κάνουμε στα πάρκα και στις πλατείες των γειτονιών μας είναι η δική μας συνεισφορά στη μάχη για το ποιος και με τι όρους επιτρέπεται να υπάρχει στο δημόσιο χώρο. Στήνοντας τα ηχεία κι ανοίγοντας τα μικρόφωνα, δείχνουμε, έστω και για λίγες ώρες, στους μπάτσους, στους φιλήσυχους πολίτες και στους ναζί ότι οι γειτονιές μας ανήκουν. Και την ίδια στιγμή αποδεικνύουμε ότι αυτό που αρχικά φαίνεται σαν «τέχνη» είναι στην πραγματικότητα όπλο για τις ανάγκες του ταξικού πολέμου στο σήμερα.

2. ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟΜΑ ΜΕ ΣΤΟΜΑ

Autonome Antifa

+ Antifa South

Καλλιθέα // Φλεβάρης '19

Ο πόλεμος που διεξάγεται στις γειτονιές μας είναι υπόγειος ακριβώς γιατί διεξάγεται σε επίπεδο γειτονιάς. Πάει δρόμο το δρόμο, τοίχο τον τοίχο, σύνθημα το σύνθημα. Είναι πόλεμος που έχει φάπες με το συμμαθητή και βρίσιμο με το γείτονα. Έχει τοίχο που βάφεται και σβήνεται καθημερινά. Έχει πλατείες που είναι «δικές μας» και «νοικοκυραίους» που κοιτάνε στραβά όποιον περνά έξω από το «σπιτάκι τους». Έχει λούφα στη δουλειά και γκρίνια απ' το αφεντικό. Έχει αντιναζί κερκίδες και πάρκα. Έχει μουσικές που μιλάνε για τις ζωές μας και ρουφιάνους που «δε γουστάρουν φασαρία». Αυτή τη μάχη δεν πρόκειται να τη δώσει κανένας άλλος για λογαριασμό μας.

3. BOMB THE CITY

3ο Γυμνάσιο Π. Φαλήρου

Μάρτιος '19

Δεν τους ξέρουμε και δε μας ξέρουν. Αλλά αυτό δεν είναι πάντα πρόβλημα. Κάποια αδέρφια πήραν το σπρέι και υπέγραψαν σαν να 'μασταν εμείς. Δεν τους ξέρουμε και δε μας ξέρουν. Αλλά καμιά φορά δε χρειάζεται να τους ξέρεις και να σε ξέρουν. Αρκεί που κάποιοι νιώθουν αυτά που κάνουμε σα δικά τους. Αρκεί που κι εμείς νιώθουμε ένα μαζί τους. Όποιοι κι αν είστε, όποιες κι αν είστε χίλια μπράβο

Another day, another place
Another lonely woman's face
Another cop, another shot
Another fucked up kid is lost
I can't wait anymore
It's time we settle the score
This city belongs to me
These rats they own the streets - it's true
The Virus - Rats In The City

Τα αρούρια βγήκαν ξανά στη γύρα. 'Αλλη μια μέρα, άλλο ένα γκραφίτι, άλλος ένας τοίχος που θα φωνάζει antifa! Θέλουμε τα πάντα. Κι αν δεν τά 'χουμε, πάντα θα έχουμε τους δρόμους.

4. BOMB THE CITY: ANTIFA ΓΡΑΦΤΙΚΕΣ

Antifa South

Καλλιθέα, Νέα Σμύρνη,

Παλαιό Φάληρο

Μάρτιος '19

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ & ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Όταν οι υπολογιστές ήταν όπλα (κυριολεκτικά...)

Το 1937 το αμερικανικό κράτος ίδρυσε την Υπηρεσία Κοινωνικής Ασφάλισης. Στόχος της ήταν να φορολογήσει 27 εκατομμύρια εργαζόμενους και τους εργοδότες τους, προκειμένου να εξασφαλίσει συντάξεις σε όσους δεν εργάζονταν πια λόγω ηλικίας. Πολύ γρήγορα η Υπηρεσία Κοινωνικής Ασφάλισης δήλωσε ανήμπορη να βγάλει άκρη με αυτό το τεράστιο πρότζεκτ. Λίγο προτού το σχέδιο εγκαταλειφθεί, το αμερικανικό κράτος ζήτησε τη βοήθεια της IBM.

Η IBM που ασχολούνταν ήδη από τότε με υπολογιστικές μηχανές, ανέλαβε την τεχνική υποστήριξη του συνταξιοδοτικού προγράμματος. Έφτιαξε και τύπωσε ένα νέο είδος αποθηκευτικού μέσου, τη διάτρητη κάρτα. Η διάτρητη κάρτα, ήταν ένα κομμάτι σκληρό χαρτί πάνω στο οποίο υπήρχαν τρύπες. Κάθε τρύπα ήταν στην ουσία μια ψηφιακή πληροφορία που στη συνέχεια γινόταν αντικείμενο επεξεργασίας από ειδικές μηχανές. Η ιδέα αποδείχθηκε πετυχημένη. Η τεχνολογία με την οποία εφοδίασε η IBM το αμερικανικό κράτος υπήρξε ο πρόδρομος αυτού που σήμερα ονομάζουμε υπολογιστές.

Πολύ γρήγορα η ιδέα επεκτάθηκε. Με τον ίδιο ή παρόμοιο τρόπο, το αμερικανικό κράτος απέγραψε τον πληθυσμό του, έφτιαξε ατομικά μητρώα και βάσεις δεδομένων με στοιχεία για τους πολίτες του. Οι τεχνολογικές δυνατότητες που είχαν μόλις εμφανιστεί χρησιμοποιούνταν για την καταγραφή, τον έλεγχο και την κατηγοριοποίηση του πληθυσμού. Το αμερικανικό κράτος είχε στην κατοχή του και μπορούσε να επεξεργαστεί ταχύτατα στοιχεία που ξεκινούσαν από το μισθό που λάμβανε κάθε εργάτης ξεχωριστά και κατέληγαν στα πολιτικά φρονήματα, τις σωματικές αναπηρίες και τις σεξουαλικές προτιμήσεις.

Λίγους μήνες μετά, οι ίδιες τεχνολογικές εφευρέσεις, οι ίδιες κάρτες, οι ίδιες μηχανές, η «τεχνολογία της ειρήνης» χρησιμοποιούνταν και πάλι για την καταγραφή του πληθυσμού, τη δημιουργία βάσεων δεδομένων κλπ κλπ. Αυτή τη φορά η αυτοματοποίηση των δεδομένων στόχευε κατευθείαν στην εξόντωση. Οι τεχνολογίες επεξεργασίας δεδομένων που είχαν αναπτυχθεί εν καιρώ ειρήνης, χρησιμοποιήθηκαν αυτούσιες για τους σκοπούς του πολέμου. Ειδικά το γερμανικό κράτος, μέσα απ' τις μηχανές υπολογισμού και επεξεργασίας δεδομένων κατάφερε να καταγράψει, να εντοπίσει, να συλλάβει και να κλείσει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης όλον τον ανεπιθύμητο πληθυσμό (τους εβραίους, τους ομοφυλόφιλους, τους κομμουνιστές, ανθρώπους με ψυχικά προβλήματα ή σωματικές αναπηρίες). Η εξόντωση αυτών των ανεπιθύμητων έγινε επιστημονικά. Οι έγκλειστοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης κατηγοριοποιούνταν ανάλογα με την εθνική καταγωγή, το θρήσκευμα, το φύλο κλπ κλπ. Κατόπιν τα αποτελέσματα της κατηγοριοποίησης εγγράφονταν στις διάτρητες κάρτες που επί της ουσίας αποτελούσαν τον προσωπικό τους φάκελο. Εν συνεχεία, άλλοι εκτελούνταν, άλλοι αφήνονταν να πεθάνουν από την πείνα, άλλοι παρείχαν εργασία, άλλοι θανατώνονταν στους θαλάμους αερίων. Όσο πιο τέλεια ήταν η αυτοματοποίηση των στοιχείων, τόσο πιο τέλεια ήταν η αυτοματοποίηση της εξόντωσης. Όσο πιο ακριβείς γίνονταν οι υπολογιστές, τόσο πιο επιστημονική γινόταν η βαρβαρότητα…

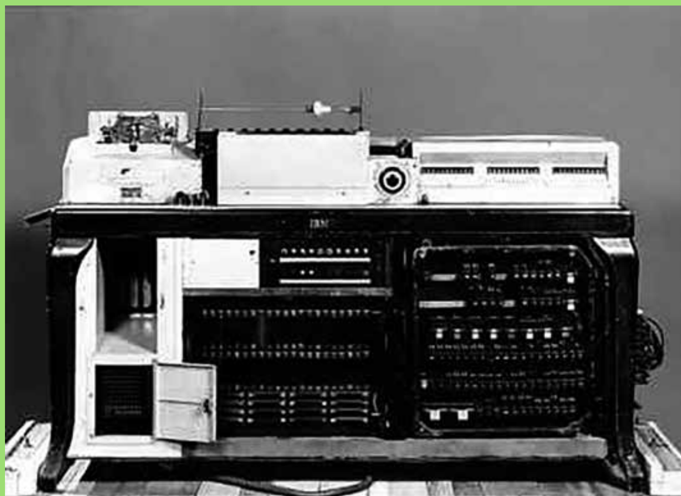

1. Διάτρητες κάρτες και κοινωνική καταγραφή

Υπάλληλοι των υπηρεσιών πρόνοιας του αμερικανικού κράτους ταξινομούν τις κάρτες με τα ατομικά στοιχεία των αμερικανών πολιτών. Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στα τέλη της δεκαετίας του 1930. Οι τεράστιες ανάγκες αποθήκευσης, καταγραφής και επεξεργασίας των δεδομένων που αφορούσαν τη ζωή των αμερικανών πολιτών, οδήγησαν το αμερικανικό κράτος στη χρησιμοποίηση νέων τεχνολογιών. Τα έγγραφα αντικαταστάθηκαν από κάρτες με τρυπούλες (τις λεγόμενες «διάτρητες κάρτες»). Αυτές οι κάρτες διαβάζονταν από ειδικές μηχανές, που αποκωδικοποιούσαν τα δεδομένα που περιείχε κάθε διάτρητη κάρτα.

2. Η αυτοματοποίηση της εξόντωσης

Η υπολογιστική μηχανή Dehomag D11 κατασκευάστηκε από το γερμανικό παράρτημα της αμερικανικής εταιρίας IBM, μέσα στη δεκαετία του 1930. Χρησιμοποιούσε διάτρητες κάρτες και επεξεργαζόταν με μεγάλη ταχύτητα τεράστιο όγκο δεδομένων. Ειδικά στην περίπτωση των εκατομμυρίων αντρών και γυναικών που μεταφέρθηκαν στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι υπολογιστικές μηχανές Dehomag D11 χρησιμοποιήθηκαν για να ταξινομήσουν τους κρατούμενους με βάση το θρήσκευμα, την εθνικότητα, το σεξουαλικό προσανατολισμό, τις πολιτικές πεποιθήσεις, τα σωματικά χαρακτηριστικά. Ο τρόπος δολοφονίας αυτών των εκατομμυρίων έγκλειστων περνούσε κι αυτός σε αντίστοιχες βάσεις δεδομένων.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ; ΝΑ ΜΑΣ ΛΕΙΠΕΙ!

Παρατηρούμε τώρα τελευταία ότι το ελληνικό κράτος ασχολείται έντονα με το ζήτημα του φεμινισμού. Στο δημόσιο λόγο φαίνεται να απασχολούν ιδιαίτερα θέματα όπως τα γυναικεία δικαιώματα, η ισότητα των δύο φύλων, η γυναικεία καταπίεση. Σε αυτό το πλαίσιο της πολιτικής των δικαιωμάτων το ελληνικό κράτος μέσα από μηχανισμούς όπως η ΑΔΕΔΥ αποφασίζει να αναδείξει την 8η Μαρτίου πέρα από μέρα της γυναίκας σε ημέρα πανελλήνιας γυναικείας απεργίας.

Διάφορες και διάφοροι μπορεί να θεωρήσουν αυτές τις κινήσεις μέρος μιας προόδου και απάρνησης του συντηρητισμού που επικρατούσε στην ελληνική κοινωνία και τις κρατικές δομές. Πλέον σου δίνεται η δυνατότητα να δηλώσεις «φεμινίστρια» και να κατέβεις στο δρόμο με τις ευχές του ελληνικού κράτους. (Αν δε δουλεύεις στις δύο το μεσημέρι).

Αλλά από ποιες εκφράστηκε και σε ποιες απευθυνόταν αυτή η απεργία; Καλέστηκε από σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους και άλλους κρατικούς μηχανισμούς, οι οποίοι βάζοντας ως πρόταγμα την γυναικεία ανατίμηση, διεκδικούσαν μέσα σε άλλα συλλογικές συμβάσεις ασφαλούς εργασίας, σταθεροποίηση εκπαιδευτικού συστήματος και αποκατάσταση των διαφόρων προνοιακών δομών. Οι διεκδικήσεις αυτές όμως δεν είναι τυχαίες. 'Οσοι και όσες καλούσαν σε αυτή τη διαδήλωση δεν ενδιαφέρονται για τη γυναικεία καταπίεση. Αντιθέτως όλοι αυτοί εργάζονται σε τομείς που έχουν να κάνουν με την υγεία ή την εκπαίδευση και τα υλικά τους συμφέροντα είναι άμεσα συνδεδεμένα με τις διεκδικήσεις αυτής της απεργίας. Με άλλα λόγια, γυναίκες σαν και αυτές που καλούσαν στην απεργία εργάζονται σε τομείς που είναι φορείς καταπίεσης για όλες μας.

Ο γυναικείος μεσοαστικός λόγος, συνδιαλέγεται με το κράτος και θέτει διεκδικήσεις για αυτές που ήδη έχουν προνόμια, μια καλή δουλειά και ένα βέβαιο μέλλον. Επιπλέον μην ξεχνάμε ότι το ελληνικό κράτος έχει ανάγκη όλους αυτούς που καλούν τέτοιου είδους αριστερές απεργίες για να πειθαρχεί και να οργανώνει την εργατική τάξη (μέσα από την υγεία, την εκπαίδευση, την εργασία που λέγαμε και πριν), οπότε λογικό να διεκδικούν

και να ζητάνε από το κράτος, στην προκειμένη, μέσα από μια γυναικεία απεργία (που είναι και της μόδας).

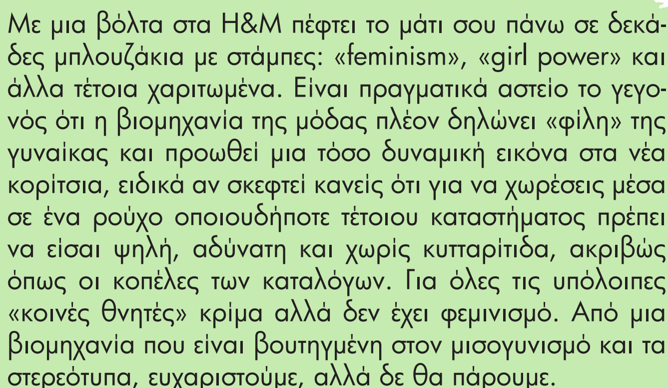
Όλα αυτά δεν αφορούν τις γυναίκες της εργατικής τάξης. Αυτό γιατί οι τελευταίες από τη μια λοιδορούνται στα κανάλια ότι «παραμελούν» τα παιδιά τους[1] και από την άλλη άμα είσαι και καθαρίστρια, πολύ που χέστηκες να κατέβεις στην απεργία! Είναι προφανές πως η γυναικεία εργατική τάξη, η οποία δουλεύει μαύρα ή χωρίς χαρτιά, αλλάζει δουλειά κάθε τρεις και λίγο, και συγχρόνως έχει να φέρει εις πέρας την εργασία στο σπίτι, δεν χωράει σε αυτή τη διαδήλωση.

Γι' αυτό κι εμείς δεν βλέπουμε φιλικά αυτή την απεργία. Γιατί τα συμφέροντά μας είναι τα συμφέροντα της τάξης μας και σίγουρα δεν ταυτίζονται με τις διεκδικήσεις της μεσαίας τάξης. Για μας ο φεμινισμός δεν είναι ένα μανιτάρι, που φύτρωσε από το πουθενά, είναι μια καθημερινή μάχη για να κερδίσουμε χώρο και λόγο αποσυνδεδεμένο από την κρατική αφήγηση. Είναι συλλογική δουλειά που εκφράζεται με χίλιους τρόπους μέσα από την καχυποψία μας σε ότι λέει το κράτος. Εκφράζεται με τα γυναικεία συνθήματα στους τοίχους, με το να βρίσκουμε η μια την άλλη στο σχολείο, στη δουλειά, στο άραγμα και να συζητάμε τα ζόρια μας. Έτσι σίγουρα γινόμαστε πιο δυνατές.

[1] Περισσότερα σχετικά με τον ταξικό ρατσισμό απέναντι στις γυναίκες της εργατικής τάξης μπορείς να δείς στο άρθρο με τίτλο: «Δηλαδή όλοι αυτοί νοιάζονται για την προστασία των ανηλίκων;», στο antifasouth.gr.

Απεργία 8 ΜΑΡΤΗ
Παγκόσμια Μέρα Γυναικών
2μμ Πλατεία Κλαυθμώνος
ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

«Να τα πάρουμε όλα πίσω», λέει μεταξύ άλλων η αφίσα που καλούσε στη διαδήλωση της 8ης Μάρτη. Άραγε τι προνόμια απολάμβαναν τόσα χρόνια αυτές οι γυναίκες και τώρα τα ζητάνε πίσω;

Με μια βόλτα στα H&M πέφτει το μάτι σου πάνω σε δεκάδες μπλουζάκια με στάμπες: «feminism», «girl power» και άλλα τέτοια χαριτωμένα. Είναι πραγματικά αστείο το γεγονός ότι η βιομηχανία της μόδας πλέον δηλώνει «φίλη» της γυναίκας και προωθεί μια τόσο δυναμική εικόνα στα νέα κορίτσια, ειδικά αν σκεφτεί κανείς ότι για να χωρέσεις μέσα σε ένα ρούχο οποιουδήποτε τέτοιου καταστήματος πρέπει να είσαι ψηλή, αδύνατη και χωρίς κυτταρίτιδα, ακριβώς όπως οι κοπέλες των καταλόγων. Για όλες τις υπόλοιπες «κοινές θνητές» κρίμα αλλά δεν έχει φεμινισμό. Από μια βιομηχανία που είναι βουτηγμένη στον μισογυνισμό και τα στερεότυπα, ευχαριστούμε, αλλά δε θα πάρουμε.

Η μητρόπολη
μου μαθαίνει τα κόλπα της,
δεν ξέρεις τί συμβαίνει
κάτω απ’ τα κίτρινα φώτα της

ΝΤΣ

Για περισσότερο υλικό, απόψεις,
νέα και φωτό μπες στο:

antifasouth.gr